

Het verhaal van Gervas Ilomo

"Ik ben niet de enige die van deze beurs profiteert, de kennis die ik in Wageningen opdoe komt straks ten goede aan duizenden mensen"

Ik groeide op in Iringa in het zuiden van Tanzania. We hadden het niet breed; er zijn tijden geweest dat ik weken thuis moest blijven totdat mijn vader genoeg geld had verdiend zodat ik weer naar school kon gaan. Maar ik heb geleerd dat hoe moeilijk het leven ook wordt, er altijd weer licht in de duisternis komt. Het werd echt moeilijk toen mijn ouders een paar jaar na elkaar overleden. Als oudste zoon kreeg ik de zorg over mijn drie broers en zussen. En toch gaf ik niet op, ik bleef sterk voor mijn familie en ging door met mijn studie.

Met steun in de vorm van een lening van de Tanzaniaanse regering heb ik mijn Bachelor Animal Science in Morogoro behaald. Ik had geluk; niet iedereen krijgt immers die kans want studeren aan een universiteit is te duur voor de gemiddelde Tanzaniaanse familie. Na het behalen van mijn BSc diploma heb ik gewerkt als kwaliteitscontroleur in een diervoederfabriek en als onderzoeksassistent in een onderzoekscentrum voor diervoeding. Ik bezocht lokale boeren en gaf hen adviezen over maisopslag en -transport naar de diervoederfabriek.

Tijdens dit werk zag ik met mijn eigen ogen met welke uitdagingen zowel de boeren als consumenten in Tanzania te maken hebben. Aangezien mais als basisvoedsel gebruikt wordt voor mens en dier, is er veel concurrentie waardoor de prijs van mais, kippenvlees en eieren extreem opgedreven wordt.

Dit is desastreus voor de inwoners van Tanzania die leven van ongeveer een dollar per dag.

Ik ben van mening dat er alternatieven zijn voor mais in diervoeding, zoals gierst of industriële bijproducten. Ik miste echter de kennis om dit idee om te zetten naar de praktijk. Daarom besloot ik om de Master Animal Science met specialisatie Animal Nutrition and Metabolism bij WUR te gaan volgen. Ik wil de manier waarop we in Tanzania dieren voeren, veranderen en zodoende de Tanzaniaanse inwoners een beter bestaan geven.

Toen mijn aanvraag voor de beurs ingezonden was, bad ik tot God of hij me wilde helpen om deze kans te krijgen. Op een avond net voor bedtijd kreeg ik een email waarin stond dat ik een gecombineerde beurs van het Anne van den Ban Fonds en het Future Animal Nutrition Africa Fund kreeg, waarmee mijn studie gefinancierd kon worden.

Ik belde direct mijn broers en zussen om ze het nieuws te vertellen; ik heb er de hele nacht niet van geslapen. Op dat moment wist ik dat mijn leven zou veranderen en dat mijn droom echt waarheid werd.

Op internet zocht ik Anne van den Ban op en ik las dat hij zijn baan heeft opgezegd om mensen in Tanzania te adviseren. Ik was zo blij dat hij mijn land en de uitdagingen waar mijn mensen voor staan, heeft gekend.

Wat ik van hem heb geleerd, is dat als je in een positie bent om anderen te helpen, je dat ook moet doen. Mijn dank gaat uit naar de mensen die zijn fonds in stand houden na zijn overlijden. Ik ben niet de enige die van deze beurs profiteert, de kennis die ik in Wageningen opdoe, krijgt impact op duizenden mensen want ik ga de wereld veranderen! Mijn vader voorzag altijd al dat ik het ver zou schoppen in het leven. Soms zou ik willen dat hij me nu kon zien; ik denk dat hij gelukkig zou zijn.